

Aquesta fase es el conflicte, puig la altra no
tindria importància si la negatiu fos afirmació.

Pero jo crech que si voté al perse la resolució
de no inclinar-se a solucions males com ella vol,
la ha fet sense llytar gens, es a dir, si en realitat
aquesta resolució es independenta de tot sentiment,
jo crech que no cal amushinar-s'hi puig jo no rocha
pas del parer de voste referent a que així "I farà
passar per un "tarambana que ha volgut anedar
a una noia". Tot hom el coneix a V. i jo no hi
hauria ningú que no capís de pensar semblant
cosa.

Ara, si aquesta resolució que ha presa abehein
a l'esoverament que li ha entrat a voste a cura
d'haver-se fet de domini pishlich lo que no existeix
realment, llavors si que el conflicte existirà
i en aquest cas, si sentiment hi ha, el sentiment
serà l'arreglador del conflicte.

El cas es xocant de totes maneres i digue d'este
di. Finalment crech que havent macthit així, es hom
de que voste se fassi aquest dilema: "La estimo o puch
arribar a estimarla?" - "No la estimo?"

Si es la primer no l'estimaria res, si es la segona,
resistencia passiva i que el temps i la fets se en-
dria de desmentir a la murmuració.

En Parté els hi hauria explotat la excursió
permisíssima que varem fer el dia delap d'any. Aneli
les banyes i Arles-sur-tech! Ho recordare tota la vi-
da. Aneli es una vila ideal plena de novela. Arles
es un poblet com els nostres, com els bonics i ben situats.
Vareig passar un dia deliciós, i aquells que's dis-
fanta y's venchen cosas, llevar de pinturas obras,
aliment substancials que nodria el cervell solidament.

He parlat en principi ab els amichs Delpuant i
Puyret i ho han acullit ab entusiasme, de la idea
de que V. vingues un dia a donar una conferencia
i seria de cançons populars a Perpinyà. L'aquesta
idea es aprovada en principi per V. ho tirarem endavant
Jo ho jutjo de propitiosos resultats y un bon conent
per a l'altres empreses que's poden realisar aquí per a
catalanitzar a n'aquesta bona gent. Ja m'escriviré so-
bre així, dient si ho accepta, a quina época li vindria
be etc. etc.

Seu aferrat amic

Josep Delpuant

Perpinyà 3 Gener 1906

Querret amic Puyret: Las sevas cartas tenen
el do de ferme viure una estona entre tots vos-
tes. Faig una mica d'abstracció i talment com
si t'entés parlar. No estranyin que no contesti
totes las cartas que m'envian, perquè desde que rocha
aquí gairebé hi gastat tant de segells com de menjar.
Es cert que per menjar gasta ben poch. I franch per
apart. Inan Den voldria que pogués estar entre
vosaltres, quantas cosas tindré per escriure! El
men petit restaurant d'obrers es tot un garadal
d'assumptos novelables. Hi ha de tot per observar.
Tots son obrers els concurrents i no m'hi mancan
d'anarquistas, socialistas etc. Dinch simpatias
entre tots puig jo rocha (Oh vergonyez!) l'espanyol
proscrit, regons ells. Totes las cosas cal pèndre-les
ab filosofia i jo així ho faig desde uns quants
días i sobre tot ara que com sabren estich sol-
diar i dir, sol no. En Puyret es un amic que val
per 1000. Observo, si, una cosa; y es que tinc
l'esperit mes obert a tot. S'ha accentuat la meua
vinió i tinc molts desitjos d'escriure, de fer quel-
com, d'estudiar, de ferme home. Presumint
de las horas tristes, veig ab goig que t'usen esperit
te fossas horas bonas y t'ento filosofar quapa-
ment y fins ben escorcollat hi trobo una mica
de esperansa del avenir. Ab t'ignari colcat a
l'Ofici y a la Unió, veig ab tranquilidat las cosas
de casa. Jo en cambi, no estich pas aconduint puig
no ho estare fins que puguis guanyar diners.

Així pucens per un caldrà treballar y aprendre
molt avans. Ara ja rocha aprenent eximista.
Dinch de llytar ab una pila d'obstacles. 1^a
aprendre l'ofici. 2ª Compondre en l'engua franca
que no es el men fort; 3ª oblidar molt, puig
las consideracions que m'venen al cap ab
me devant de las caídas, entre obrers desistigats

R225

son permiscossos pera la constancia que un cal tenir.
Tot me prometo lograntos ab ajuda de Deu.
Vost' m' diu: "¿? de calés com anem?" Estimo
la vna bona voluntat. En Sabatés sab el dis-
gust que hi tingut, puig a causa de certes an-
omalias deu llangut y de sa familia ha sigut
peds no responde a una demanda que vaeig
per gran va pujar en Basti. Si no hagués
sigut una quantitat que m' han escrivit
de cas y las estrems del Orfeo, me quedava
llubrit. Plauria comensar l'any dejuntant.
No digni res de tot això a l'Agua puig
ni a casa ho sabessin sopriviam. Are donchs
tinch aquests diners de cas y m' tinch per
anar passant. Mercés dels seus bons desit-
jos, amich Puigol. No's pot figurar quina
pena m' fa tenir de refiar-me dels diners dels
altres.

El suposo exterrat de la tornada a Barce-
lona deu llangut. Ell sab perque ho fa, pero
jo també. Estich descontent d'ell, no de que hagi
mexat, sino de sa estada aqui. Es un moy
poch ajudat, sense iniciatives y d'un per poch
aproposit per viure ab mi y captar-se simpa-
ties entre ls perpignanencs. L'Agua sabrà
del cert els motius per que en llangut m' ha
deinat, ab el meu consentiment per això, puig
ho he escrit a casa. Que no se sapiga que jo hi
dit això d'en llangut puig semblar-me que estich
molestat perque m' ha deinat vol y això no
seria cert.

Com a bones noves li puch dir que ls
Ios. Prat y Casellas s'interessen molt per mi.
Sembla que ha Ven me publicaria la Veu
en folletí, cobrant, y en bluis apropiant als
motllos faria amar tirant l'obra en bon pa-
per. Deu ho fari. Ademés me publicarian
algun article literari retribuït.

Respecte la comedia, avuy m'escrin en bluis

libertine que li escriví puig el maten J. Casellas
la entregará a m'en Graner. Me falta retocades
quecom y esperaré la vinguda aquí d'algun
amich (M'han parlat deu Ballster, Capdevila
y Pere Anton Millet pero no res segur) pera que
se la emporti. Aixís estabriré francueig
y arirà en seguretat.

Mercés per l'elogi del meu article de Jorba.
Taxis en un que m'publicará El Poble Català, pero
sobretot m'hi fet un, que trigaré a publicarlo perque
en Payret s'hi va engrescar y me l'vol traduir
per enviarlo a un dels concursos peris d'icho
que fa Le Journal que donan las franches per
article premiats, que a mi m'agrada molt y es
titulat Cap a la Vida. Probarem vort.

Serem dir a l'Alsim que hi rebut m'carta
que no contesto acceptant els seus oferiments puig
me relleva de contestar en atenció a que las cartes
que escriví a V. son nostres. Digals que respecte
ls deu Prim y El Radical que jo ja no tinch juris-
dicció sobre ls estimats redactors de Le Drole, puig
no ha sigut possible publicarlo a causa de las
circumstancias que vorté m'enumerar y en
Ballster també.

A m'en Vives, Parnau, Lopez, Janet a Lala,
Viladoms y Dornenck, etc. m'va escrivir,
grans mercés de vos recorts y que rebim vos
afectes corals.

Als Ios. Millet, Salvat, Cornells Weshle etc.
que vech seu servidor

y a voste particularment la persona de
una fonda simpatia y bona amistat, com
agradament per son interès y voluntat
d'escrivir-me de mon amich

José Puigol

Respecte la 2^a nostra, reconecch voluntaria-
ment que es un conflicte no per al-
cos sino perque "... no m' sento inclinat a
solucionar-ho en la forma que ella desitja"
(seguint)